

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Adama i Ewy.

Zaliczenie na trzy miesiące wraz z Rozmaitościami Złp. 12. miesięczne złp. 3.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Godysława.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0° R red w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
7	5,087	6, 2	1, 12	11. Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	
23 12	5,780	3, 4	1, 21	„ „	Pochmurno	Snieg
3	5,787	5, 0	1, 25	„ „	„ „	
9	5,757	— 4, 5	1, 37	„ „	„ „	

Cześć Urzędowa.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 22 i 23. Grudnia 1834 r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	22	—	21	15	19	—	18	—
— Zyta.....	20	—	18	—	17	15	14	—
— Jęczmien:	20	—	19	15	19	—	15	—
— Owsa.....	13	15	13	—	—	—	—	—
— Grochu ...	31	—	30	—	—	—	—	—
— Jagieł.....	40	—	35	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	36	—	—	—	—	—	—	—

Przekonali się o powyższych cenach zboża i oryginał jak zwykle podpisali:

Peszke. Kasprzycki Z. W. G. VII. W. G.
Gołombiowski K. T.

LOTERJA KRAJOWA.

W 639 ciągnięciu d. 24 Grudnia 1834 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numery:

43. — 4. — 26 — 81. — 34.

Przyszłe Ciągnięcie 638 przypada dnia 31 Grudnia 1834 r.

Dnia 27 b. m. i r. w mieście Nowa Góra okręgowem, sprzedane będzie publicznie sześć polci stoniny, kiełbas 50, sadło, owies i t. p. Dnia zaś 5 Stycznia 1835 r. w mieście Chrzanowie wydzierżawione będą dochody z domu Nr. 257 z sadu i gruntu na lat trzy i t. d. o 11 z rana a o 2 z południa.

Chrzanów 23 Grudnia 1834 r.

Tomasz Jaworski K. S.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

PETERSBURG 8 Grudnia. Przez rozkazy dzienne Cesarskie z dnia 8/21 b. m. w Berlinie, Policmajster witebski, liczący się w jeździe rotmistrz baron Rozen 2gi, za odznaczenie się podwyższony zostaje do rangi majora. Dymmissyonowany fligel-adjutant pułkownik gwardyi Trębicki, przyjęty na nowo zostaje do służby, Litewskiego pułku gwardyi i mianowany fligel-adjutantem J. C. M. — Naczelnik inżynierów oddzielnego korpusu gwardyi, generał-porucznik generał-adjutant Sazonów 2, uwalnia się od służby z mundurem i pensją.

Ukazy cesarskie do kantoru dworu d. 20 Października (w Moskwie). córka Władimirskiego cywilnego gubernatora Łanskoj, Barbara, i 22 t. m. (tamże), xiężniczka Alexandra Mienszikow, mianowane Freylinami N. Cesarzowéy Jmci.

D. 2f14 b. m. (w Berlinie). »Syna fligiel-adjutanta pułkownika xięcia Italiyskiego, hr. Suwarowa-Rymnikskiego, Arkadyusz, którego narodzeniem zapewnione jest trwanie znakomitego rodu *Jeneralissimusa* Suwarowa, Nayłaskawiey mianowaliśmy paziem pokojowym Dworu Naszego.

Ukaz Rządzącego Senatu 1 departanentu.

D. 13 b. m. Z ogłoszeniem nowej taryf-y handlu Cesarstwa Rossyjskiego z królestwem Polskiem, do której weszły tak dawne artykuły taryf-y, wydaney w 1829 roku jako i wszelkie zaszłe odmiany, i uzupełnienia po 1 Października r. b.

Otrzymano tu w stolicy wiadomość z Tebriz z d. 25 Października, że Szach Perski Feth-Ali-Szah umarł w Ispahanie 8 Października r. b.

PARYŻ 5 Grudnia. Postanowieniem królewskim wczoraj wydanem, jenerał-porucznik Schram został mianowany dyrektorem wydziału osób w ministerstwie woyny.

Dziś o godzinie 11éy wszystkie wejścia do sali izby deputowanych były już napelnione ciekawemi ludźmi, i na długi czas przed rozpoczęciem sessyi nie można było znaleźć miejsca na publicznych galeryach. Od godziny 1 sala napelniała się przybywającymi w znaczny liczbie deputowanymi; z ministrów przybyli najpierw Panowie: Thiers i Persil. Około w pół do 2giéy Pan Dupin zajął swoje krzesło prezesowskie; wtedy weszli także Panowie: Mortier, Rigny i Guizot. Po przyjęciu 3 deputowanych i wykonanej przez nich przysiędze, wszedł Pan Thiers na mównicę, dla dania objaśnień, których strona opozycyina żądała. »Oddawna już (rzekł) było życzeniem rządu oświadczyć się w izbie, i dać objaśnienie względem następnego niedawno przesilenia ministeryalne-

go, ile tego przyzwoitość dozwala. Co się tyczy amnestyi, o której tyle mówiono, rząd chciał ją przeszłego lata udzielić. Lecz później zaszłe polityczne stosunki, oraz okoliczność, iż opozycya usiłowała przekreślić zmiany rządu w nadaniu amnestyi, odwiody wkrótce od tego zamysłu. Po wystąpieniu marszałka Gerard, który się nie zgadzał z innymi ministrami co do czasu ogłoszenia tego środka, udano się do marszałka Mortier, a gdy ten przez skromność wymówił się od przyjęcia ofiarowanego urzędu, chciano udać się do pewnego krajowego urzędnika cywilnego. Lecz tu doznaliśmy niepokonanych przeszkód, a nie chcąc wreszcie z téj rzeczy czynić kwestyi osobistego interessu, wszyscy podaliśmy królowi prośbę o uwolnienie od urzędu. Zrobiliśmy to, bo objawiało się mniemanie, iż po przywróceniu spokojności w kraju, należy przyjąć inny system. Z naszej zaś strony poczytywaliśmy dotychczasowy system za jedyny, którego trzymać się wypada. Trudno nam było odłączyć się od monarchy, który nam dał tyle dowodów największej życzliwości; to też nas jedynie zasmucało. Proponowano mi, abym się odłączył od kolegów moich; lecz tego nie mogłem uczynić, i usunęliśmy się przyrzekłszy, iż jacykolwiek będą następcy nasi, nie odmówimy im słabego głosu naszego. Nie mieliśmy najmniejszego udziału w utworzeniu ministerstwa dnia 10 Listopada. Wkrótce atoli zostałem znowu powołany do króla, który powiedział mi, że niema już ministrów; usłyszałem to z bolesnym zadumieniem. Gdy król zapytał mnie o radę, oświadczyłem, iż sam jeden nie mogę jej dać, i że proszę go, aby także byłych moich kolegów przywołać kazał. Natychmiast ich przywołano. Przytoczyliśmy (jak wyżej powiedziałem) dwa powody naszego usunięcia się, jako to: trudność znalezienia prezesa rady, i przedstawiona potrzeba zmiany naszego systemu. Ministrowie d. 10 Listopada mieli z swojej strony powody do złożenia urzędów. Powody te poczytuje za gruntowne.» Po tych słowach jeden z by-

łych ministrów, Pan Passy, prosił o głos. Pan Thiers wystawił dokładnie system, którego się trzymał z kolegami swemi i nareszcie oświadczył, iż przy takim systemie nie może nic pozostawać krajowi do życzenia. Nakoniec rzekł: »Mimo tego gotowi jesteśmy oddać ster rządu tym, którzy równie jak my bez ogródki wystawią swój system, a którzy równie jak my, obowiązują się dawać dzielny odpór żądaniom ducha stronniczego.« Po Panu Thiers, który mówił blisko 2 godziny, wstrzymano sessyą na czas krótki, poczem kolejno mówili Panowie Passy, Karol Dupin i Teste, którzy (jak wiadomo) byli członkami przeszłego ministerstwa.

P. Janvier wstąpił na mównicę, i żądał wyznaczenia dnia, w którymby ministrowie zdali izbie sprawę z wypadków, które pociągnęły za sobą wystąpienie marszałka Gerard z ministerstwa, i podwóyną zmianę ministrów. Kilku członków zławek środkowych żądało, aby ministrowie dali w tęg mierze natychmiast swoje objaśnienie.

Jenerał Bugeaud wyraził, iż twierdzenie, »że ostatni adress izby nieprzyjaznym był dla ministerstwa«, zupełnie jest błędne; że przeciwnie znajduje w nim wiele dla ministrów zaszczytnego; z tęg wszystkiem żąda, aby izba otwarcie oświadczyła, czyli przez akt ten chciała zganić system rządu?

To niezwyčajne wyzwanie wzniciło mały śmiech między członkami opozycyi.

P. Thiers rzekł, iż równie jak koledzy jego, jest gotów dodania wszelkich objaśnień, jakichby tylko od niego żądano, że wszelako wypadaloby się z tęg wstrzymać: dopóki izba nie będzie liczyła dostatecznęg ilości członków; (nie było bowiem obecnych jak 200). Żądał zatę odłożenia rozpraw tych do przyszłego poniędziałka.

P. Passy, jeden z ostatnich 3 dniowych ministrów obstawał za tęg, aby żądane wyjaśnienia, dane były nazajutrz.

P. Etienne mniemał, że wyjaśnienia te nie są w całe potrzebne; ponieważ system te-

rażniejszego ministerstwa dostatecznie napiętnowanym został przez adress.

Mimo że P. Thiers ponowił swoje żądanie, wyznaczyła izba, na wniosek prezesa, dzień 5 b. m. (Piątek) do tych wyjaśnień.

»Korzystam z tęg sposobności« dodał Pan Dupin, aby oznaynić zadziwienie moje, iż w tak ważnęg chwili, jak terażniejsza, PP. deputowani nie zajmują punktualnie mieysc swoich.»

LONDYN 5 Grudnia. Przez zgon xięcia Gloucester i hrabiego Hardwick, wakują w uniwersytecie w Cambridge dwa naywyższe urzędy honorowe. Pocięszającą jest oznaką czasu, iż je otrzymają dway bardzo umiarkowani torysowie, to jest: xiążę Northumberland i margrabia Cumden.

Dzisieysze gazety tuteysze umieściły list lorda Brougham, w którym cofa oświadczenie swoje, iż chce bezpłatnie piastować urząd sędziowski. Też gazety obeymują oraz mowę, którą lord Melbourne miał w Derby, i w którey wyraził, iż wszystko co dotąd doniesiono o ostatnich naradach jego z królem, jest zmyślonym lub znacznie przeistoczonym. Zapewnia przytem, iż nie było żadney niezgody w gabinecie jego, i że uwolnienie przeszłych ministrów od urzędu pochodzi tylko z woli króla.

Według doniesień z Lizbony pod d. 28 listopada, gierylasy miguelistowscy pokazali się znnow w Alemtejo i Algarbii. Jeden ich oddział złożony z 1,500 ludzi, pod dowództwem byłego brygadiera Alao, uderzył na oddział woyska królowey, i jednego oficera oraz kilku żołnierzy trupem polozył.

LIZBONA 25 Listopada. Gazety tuteysze obeymują pismo brazylijskiego ministra spraw zagranicznych do tameczney izby deputowanych, z wezwaniem, aby obmyśliła środki do zaspokojenia dęgu brazylijskiego należącego się Portugalii. Zdaje się, iż w Lizbonie przywięzują wielką wagę do tego pisma; obawiano się przeszkód w ostatecznęg załatwieniu tęg okoliczności.

Na sessyi izby deputowanych Pan Macairo de Castro wynurzył nadzieję, iż wszelka nienawiść ku byłemu pułkownikowi Pinto Pizarro póydzie w niepamięć, i że tenże odzyska swój stopień w woysku. Pan Freire, minister marynarki, odpowiedział w tonie pojednawczym, i dał do zrozumienia, iż to w krótcie nastąpi.

Młoda królowa była obecna d. 20 b. m. w radzie ministrów; gdy zaś uczyniono uwagę, iż Prezes rady, xiąże Palmella, jeszcze nie przybył, rzekła: »Oyciec mój byłby nie wątpliwie nie czekał na niego, ja też tym bardziej to uczynię.»

Rzym 28 Listopada. Niespodziewany powrót Don Miguela, wyjazd Pana Roberta Peel do Anglii, i powtórna odmiana ministeryum francuzkiego sprawiły tu niezmierne wrażenie. Łatwo sobie można wystawić, iż szczególnież drugi z tych wypadków, albo raczej powód do niego, uradował tu wiele osób.

Według urzędowego spisu, królestwo Neapolitańskie oprócz Sycylii, liczyło na początku 1834 roku 5,883,273 mieszkańców. W liczbie tej jest 26,806 xięży świeckich, 11,733 zakonników i 9,521 zakonnice.

Konstantynopol 15 Listopada. Sultan za radą posłów zagranicznych, postanowił kazać uwiadomić Mehmeda Alego, iż go uwalnia od zaległej wypłaty ustanowionego układem w Koniach haraczu, a za to spodziewa się, iż odtąd wszelkie dalsze zatargi ustaną, i że Mehmed będzie gotów wypełniać z obowiązania przyjęte względem Porty, i na przyszłość regularnie haracz płacić będzie. Spodziewano się pomyślnego skutku z tego kroku a Mehmed Ali, który w razie zaczepienia Porty nie może liczyć na pomoc jakiego mocarstwa, nie zaniedba tej sposobności do okazania z swej strony przyjacielskiego sposobu myślenia.

Od granic Serwii 24 Listopada. W Stambule rozeszła się nagle pogłoska, iż przyszło do kroków nieprzyjacielskich między Reszydem baszą i Ibrahimem baszą. Wiść ta sprawiła takie wrażenie, iż ajenci dyplo-

matyczni posłali po większą część tłumaczów swoich do Reis-Effendego, dla dowiedzenia się prawdy. Mówiono, iż Reszyd basza z licznym korpusem uderzył na woysko arabskie niedaleko granicy syryjsko-merashijskiej, rozproszył je, i stanął w oszańcowanym obozie, gdzie chce zebrać całą swoją potęgę, a potem daley działać. Zdaje się atoli, iż ta pogłoska jest bezzasadną. Reis-Effendi oświadczył tłumaczom ajentów dyplomatycznych, iż Porta od 12 dni nie odebrała żadnej wiadomości od Reszyda Baszy, co zapewne niemiałoby miejsca, gdyby tak ważny wypadek nastąpił; wreszcie Reszyd basza otrzymał niedawno rozkaz, aby się spokojnie zachował i poprzestał jedynie na uważaniu poruszeń Arabów. Musiałby więc być zaczepionym, i tylko działać odpornie, (dodał Reis-Effendi) gdyby ta wieść była prawdziwą, o czem jednak wątpli. Wszelako nie mało jest dających wiarę temu nieprzyjacielskiemu wypadkowi między woyskiem tureckim i egipskim; mniemanie swoje zasadzają szczególnież na listach z Natolii do kilku domów handlowych, i na posylaniu pieniędzy Reszydowi baszy. Sultan miał posłać 5 milionów piastrów tureckich do obozu pod Koniach, celem użycia ich na potrzeby woyska. Wreszcie wiedziano w Konstantynopolu, iż z Tulonu przybył do Alexandryi goniec, i przywiózł zalecenie konsulowi francuzkiemu, aby ostrzegł Mehmeda Alego, iż by nie postępował po nieprzyjacielsku z Portą, gdyżby to uważano za nadwężenie dobrych stosunków między Francją i Egiptem. Oświadczenie to miało mocno przerazić Mehmeda Alego, który tymczasowie zaniechał zamysłu ogłoszenia się niepodległym. Wszelako nie przestaje powiększać swojej potęgi lądowej i morskiej, lubo otrzymał niepomyślniejsze wiadomości o postępie wojny w południowej tak nazwaney szczęśliwej Arabii, która się prawie zupełnie poddała. Część eskadry angielskiej znajduje się jeszcze w okolicy Smyrny. (D. P.)

SPROSTOWANIE.

W Nr. 292, w części urzędowej w wierszu 14 od góry, zamiast w Gminie VII. powinno być w Gminie III.

Jutro i po jutrze z powodu uroczystych świąt Bożego Narodzenia Gazeta niewyjdzie.